

Красимир Кабакчиев, дфн, от името и на много от приятелите и колегите на Дошков
In memoriam: Петър Дошков (1960-2011) – на когото Господ на небето със сигурност ще даде “истинска
цигулка”, © ИРИОН, 24.05.2011 г.

In memoriam
Петър Дошков (1960-2011) –
на когото Господ на небето със сигурност ще даде “истинска цигулка”
Красимир Кабакчиев, дфн,
от името и на много от приятелите и колегите на Дошков
24.05.2011 г.

Първото нещо, което ми мина през ума, когато чух неочакваната и трагична вест за смъртта на д-р Петър Дошков, беше разказът на Хенрик Сенкевич “Янко музикантът”. В него умиращото дете, осъдено на бой с пръчки заради това, че е мечтало да стане музикант и е влязло в съседна къща на богаташи, за да пипне една цигулка и да ѝ се порадва, пита майка си:

“Мале, дядо Господ ще ми даде ли на небето истинска цигулка?”
“Ще ти даде, синко, ще ти даде!” – отговаря майка му.

С абсолютна сигурност Господ, в когото Петър, ревностен католик, вярваше, ще му даде на небето истинска цигулка! Защото трябва да има някой, който най-накрая да дава недаденото и отказаното – а иначе желано и напълно заслужено – на земята.

Когато си отиде някой човек, това е трагедия най-вече за неговите най-близки хора – с които ние, неговите приятели и колеги, сме съпричастни. Петър Дошков принадлежеше и към католическото общество, което загуби един много праведен човек. Но тъй като аз съм призван да говоря от името на гражданската и академичната общност, трябва да подчертая, че от кончината на д-р Петър Дошков губят най-вече свестните и добрите хора в тази така наречена държава! Защото Дошков беше както един много специален и много достоен човек, така и един повече от забележителен професионалист и гражданин.

Д-р Петър Дошков завършва българска филология в Пловдивския университет “Паисий Хилендарски” през 1985 г. Докторат защитава в Санкт Петербург през 1994 г., на тема „Синтаксис и прагматика на изречения с опорни “го” и “му”” – при сътрудничеството и с подкрепата на световноизвестния филолог проф. д-р Валентин Богданов. От 1987 г. работи в Катедрата по български език при Югозападния университет в Благоевград. Преподава различни дисциплини, с най-голямо удоволствие и с вътрешно удовлетворение – генеративен синтаксис. Но д-р Петър Дошков е специалист не само по теоретична лингвистика, в една от нейните най-сложни и перспективни подобласти. Той има и висше юридическо образование – магистър е по право от Югозападния университет.

Нещо повече. Квалифициран правист с брилянтно юридическо мислене – солидно подплатено от познанията му в областта на теоретичната лингвистика, след трите изключително безобразни, незаконни и нагли уволнения от Югозападния университет, д-р Петър Дошков можеше, и следваше, да напусне и забрави това място – за да стане високоценен и търсен юрист (както и, разбира се, не на последно място, заможен). И подобно решение щеше да бъде повече от справедливо за мнозинството работещи и учещи в този университет, които ни най-малко не заслужават капацитета, ума и морала на Дошков! Но той казваше:

“Правото ми е специалност, аз го работя с удоволствие. Душата ми, обаче, е при генеративния синтаксис. Защото там е пряката връзка с Бога”.

И в тези думи на Дошков имаше много истина, тъй като генеративният синтаксис е най-прекият подход към най-голямата загадка на човешкия мозък – и неговото най-голямото постижение, наречено език. И, разбира се, както е известно, генеративният синтаксис стои в основата на модерната лингвистика.

Но въпреки съветите към него от моя страна, а и от страна на повечето негови колеги, Дошков твърдо беше решил да се върне в университета, за да преподава отново генеративен синтаксис. И това със сигурност щеше да се случи, ако беше останал сред нас. Всевишният обаче е бил решил друго. Затова пък ние, неговите приятели и колеги, днес можем с пълна убеденост да кажем, че поговорката „Господ прибира при себе си най-добрите” важи с огромна сила именно при Петър Дошков.

Познавах Петър Дошков само през последните три години от живота му. Но днес мога категорично да кажа, че толкова умен, точен и с толкова огромно чувство за добро и зло човек не съм срещал. Толкова симпатичен, отзивчив към другите – и като цяло неогорчен от моралните несправедливости през годините на прехода от позорно към нормално обществено устройство. Вероятно и затова, защото, бидейки католик, Дошков не е бил заблуждаван – още по-малко изкушаван – от комунизма. Петър казваше:

“Ние, католиците, просто по дефиниция сме антикомунисти. За нас комунизмът никога не е бил нищо друго, освен олицетворение на върховното зло.”

Не може, обаче, да се каже, че Дошков е бил неогорчен от систематично проявяваното към него отношение в университета. Напротив, по сведения на негови колеги, а и по негови собствени признания, в Югозападния университет са му били отнемани лекционни курсове, бил е държан в несигурност, а това довело дори и до неблагоприятния в семейството му. Още в средата на 1990-те години Дошков незаконно е уволнен от ръководството на университета – със съдействието на негови така наричащи се колеги от Филологическия факултет. Възстановен е от съда. Днес не е ясно доколко виновниците за незаконното и

Красимир Кабакчиев, дфн, от името и на много от приятелите и колегите на Дошков
In memoriam: Петър Дошков (1960-2011) – на когото Господ на небето със сигурност ще даде “истинска
цигулка”, © ИРИОН, 24.05.2011 г.

изключително неморално първо уволнение на Дошков са получили съответното – полагащо се и по закон – наказание.

В началото на 2005 г. Дошков смело и безкомпромисно се изправя срещу корупцията в Югозападния университет! А това е изключително нагла и масова корупция, за която постепенно научава цялата общественост в страната – благодарение както на Дошков, така и на редица средства за масова информация, сред които най-вече вестник „Дневник”, телевизия БТВ, Интернет изданието „Медиапул”, радио „Дойче Веле”, многобройните Интернет блогове и форуми, включително самият блог на Петър Дошков. В блога си Дошков е поместил почти всички подробности от борбата си срещу корумпираните, некадърните и наглите, срещу порочните практики в съда, университета и обществото:

<http://petdoshkov.blog.bg/>

В крайна сметка справедливостта частично възтържествува! За многобройни – и трудно изброими – закононарушения на Югозападния университет е наложена драстична глоба от страна на Министерството на образованието и науката! Междувременно обаче се намират изключително нагли и невежи лица, които започват кампания срещу Дошков заради това, че той изобличава корупцията в университета. Нещо повече, Дошков е съден! Съден е по дела, които са приети за допустими и по които срещу него се издават осъдителни решения! Тези решения са повече от очевадно нищожни! И издават драстичната корумпираност и тоталната некадърност в областта на правото на подписалите се под тях! По този повод, в интервю, юристът Дошков заявява буквално следното: „Обжалвам решението за нищожност, защото трети лица – зрители – нямат право да съдят този, който е изнесъл данни за корупция, които данни не ги засягат лично. Същевременно съм подал и петиция до Комисията за Правата на човека в Европейския парламент с идеята да се наложи предпазна клауза за правосъдието на това основание.”

По-късно, след приключването на незаконните дела срещу Дошков, с техните нагли и нищожни така наречени решения, и след подробно разследване лично на Дошков, подпомогнат и от негови колеги – юристи, се оказва, че много от така наричащите се съдии в Благоевград и в областта, включително издалите (повечето или всичките) осъдителни решения срещу него, са **назначени незаконно** за съдии от Висшия съдебен съвет! Следователно тези така наречени съдии са ненадлежни, а оттам и всички подписани от тях съдебни актове нямат правна сила! Дошков подробно е описал това в блога си.

Нещо повече! Много скоро благодарение на разследванията на Дошков на корупцията в съдебната система се оказва, че дори и много от назначените за съдии в столицата София са ненадлежни! И за съжаление, поне засега, след

Красимир Кабакчиев, дфн, от името и на много от приятелите и колегите на Дошков
In memoriam: Петър Дошков (1960-2011) – на когото Господ на небето със сигурност ще даде “истинска
цигулка”, © ИРИОН, 24.05.2011 г.

драстичните и очевидно напълно истинни разкрития на Дошков за ненадлежността на редица съдии, до този момент няма отговор по този въпрос от официалните институции на нещото, наречено държава!

Във връзка с това, ние, приятелите и колегите на д-р Петър Дошков, призоваваме нормалните и демократични партии – бъдещи участници в общи избори, да проявят интерес към драстичните разкрития на Дошков относно корупцията в съдебната и академичната система! За да може една бъдеща политическа власт да опита да се справи с тези изключително уродливи явления, с некадърността, наглостта, безобразията и беззаконията в академичните и правораздавателните институции!

Вместо да бъде похвален, награден, стимулиран и т.н. за осъществените от него изобличения на корупцията в Югозападния университет, вместо ръководството на този така наречен университет да вземе мерки срещу грозните, безобразни и криминални деяния, през 2005 г. Дошков отново е ... уволнен от университета! За втори път! Уволнението, разбира се, отново е незаконно! И съдът за втори път възстановява Дошков на работа!

След като пак се връща на работа в университета, от една страна, Дошков, за пръв път в живота си, вижда там подкрепа за каузата си от страна на двадесетина преподаватели – асистенти, доценти, професори – които въстават срещу корупцията и безумията. След редица техни решителни действия, след сезиране от тяхна страна на медиите, на Министерството на образованието и науката и други институции, министерството налага драстична глоба на университета – за систематични закононарушения и беззакония. Друг реален резултат е, че един от основните виновници е принуден да подаде оставка.

Междувременно, обаче, от друга страна, след връщането му за втори път на работа в университета, Петър Дошков драстично е оклеветен от негови така наречени колеги от Филологическия факултет. А след това, по техни доноси, отново е уволнен, с акт на така наричащото се ръководство на университета. Отново при изключително очеводно и нагло нарушение на закона!

И третото уволнение на д-р Петър Дошков е признато за незаконно в съда – още на първа инстанция!

За съжаление обаче може би най-достойният гражданин на тази държава не доживя да види третата си съдебна победа – над корупцията, беззаконието, некадърността, простацината и наглостта!

Днес, след трагичната преждевременна смърт на Дошков, в ход са различни съдебнопроцесуални действия за обезщетение за нанесените му огромни

Красимир Кабакчиев, дфи, от името и на много от приятелите и колегите на Дошков
In memoriam: Петър Дошков (1960-2011) – на когото Господ на небето със сигурност ще даде “истинска
цигулка”, © ИРИОН, 24.05.2011 г.

морални щети, вследствие на незаконните му отстранявания от работа и прочие. Не е моя работа да давам съвети на наследниците на Дошков, но ми се струва, че ще е логично и справедливо те, в знак и на уважение пред паметта на един праведен католик и един много достоен и честен гражданин, да продължат делата и да ги доведат до успешен край – за което, разбира се, ще имат помощта на приятелите и колегите на Дошков.

Не може да се докаже, че е така, но има основания да се смята, че е възможно инфарктът, покосил Дошков, да е следствие и от изпитания от него дългогодишен стрес. Казват, че след второто му незаконно уволнение косата на Дошков побеляла за един ден. Наистина, всеки може да бъде покосен от болест и смърт, на всякаква възраст. Лично аз обаче съм убеден, че българската наглост, българската некадърност, българската простащина и българската корупция – както изобщо, така и в частност в академичните и юридическите среди, допринесоха за смъртта едва на 51-годишна възраст на д-р Петър Дошков!

Прекъснат е животът на един специалист от изключително висока класа в две много сложни и много важни области на науката и човешкото познание: теоретичната лингвистика и правото. Вместо да раздава своите познания и ум на младите, вместо да бъде жив пример за морал и достойнство в тази неморална, скапана, корумпирана и просташка държава – от които останалите все още в нея имат крещяща нужда, един забележителен човек е унищожен професионално! Дълги години умишлено не му е обявяван конкурс за хабилитация, систематично е тормозен на работното си място, оклеветяван е, три пъти незаконно е уволняван!

Днес, когато от страна на правителството и на парламента се обсъждат промени в Наказателния кодекс, предвиждащи затвор за доноси на работното място, довели до нечие уволнение, ние, приятелите и колегите на Дошков, настояваме – и няма да спрем докато сме живи да настояваме – **виновниците за незаконното, безобразно и варварско третиране на юриста и лингвиста д-р Петър Дошков да получат съответните санкции!** А заради драстичните удари, изсипани върху главата на един толкова честен и достоен човек, и праведен християнин, не на последно място се надяваме и на гласа и разума на Провидението!

Сбогом, Петре!

Без теб светът изобщо не е същият! А тази държава изгуби най-ценния си, достоен и честен гражданин!